

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Ottoni In Romanorum Imperatorem electo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

litate præstabant, ita per Dei gratiam quòd discordia in gratiam convertetur. Expedi enim vobis & nobis ut consilium vestrum & auxilium apponatis sicut videritis expedire. Rogamus igitur paternitatem vestram, ut solito more benignè legationem nostram audiat, & consilium vestrum, quod magnum est, apponatis, & latorem præsentium H. de Aquileia quàm citius poteritis nobis transmittatis; quia in prædicta curia consilio vestro & auxilio unà cum Principibus imperij uti volumus, facturi quod nobis mandaveritis. Ea quæ lator præsentium super iis vobis dixerit indubitanter credatis. Prædicta curia erit apud Vvoldam. Dominus Legatus non interfuit curiæ Sulak, quia pro negotiis Ecclesiæ ac nostris ad partes ierat orientales.

ILLVSTRI REGI OTTONI IN
Romanorum Imperatorem electo.

Epist. 107.

Serenitatem tuam in Domino commendamus quòd ingratitude vitium fugiens, & Ecclesiæ Romanæ beneficia recognoscens, nobis post Dominum profectum suæ promotionis adscribit & per suas litteras constitetur quòd negotium ejus redactum esset in cinerem & favillam nisi ei manus nostra & beati Petri auctoritas assistisset. Consideras enim tecum & diligenter attendis quòd non labiis tantum te curaverimus honorare, sed in omnibus quæ ad promotionem tuam facere videbantur auctoritatem tibi præstitimus & favorem; dumque statum præsentem præterito confers, & utrumque altero diligenti meditatione meritis, & qualiter pars adversa, quæ in sua olim potentia confidebat, suis sit ex magna parte viribus enervata, consideras, intelligis quantum tibi per favorem apostolicæ sedis accesserit, quantumque factus sis te ipso robustior, & qualiter in promotione tua pars sit altera minorata; quæ per Dei gratiam te proficiente deficit, & te crescente decrevit. Gaudemus etiam quòd is cujus vices in terris, licet insufficientes, gerimus & ministerium exercemus, judicium nostrum videatur misericorditer approbasse, cum ei quod plantavimus & rigavimus dedit incrementum & daturus credatur in proximo ad perfectum. Verum non nostrum, sed suum potius judicium approbavit. Quoniam nos ejus exemplo super imperij Romani negotio non fuimus personarum aut munerum acceptores, nec potentem respeximus & despeximus impotentem; sed potente potius ob causas rationabiles & multiplices reprobato, elegimus & assumpsimus impotentem, ejus inhaerentes vestigiis qui exultat humiles & humiliat contumaces. Monemus igitur serenitatem regiam & exhortamur in Domino quatenus quanto Deus te amplius exaltarit, tanto magis in ejus humilites te conspectu, elationem cordis fugiens & extollentiam oculorum, non solummodo apud Dominum, sed & apud imperij Principes & pauperes quoslibet & minores. Beneficia quoque apostolicæ sedis assidua tecum meditatione recensens, eam, sicut debes, in capite veneris, & in membris honores; sciens quòd caput membro gaudenti congaudet, & parti dolenti suum condolerit universum. De nobis autem, quorum constantiam es expertus, si quid tibi fuerit sinistri suggestum, omnino non credas; sed puritatem nostram ex operibus nostris attendas, non credens sermonibus detractorum,

qui ad tuum potius detrimentum immisiones per malos angelos facere moluntur; non tam ut tu contra sedem apostolicam movearis quàm ut nostra circa te conscientia vulneretur. Cum autem Dominus tempus tibi concesserit opportunum, quo possis feliciter imponere laboribus tuis finem, vide ne in vacuum gratiam ejus accipias & accepto tempore negligas causam tuam; sed opportunè ac importunè insistas ut quod quæris invenias, & accipias quod expectis & exoptas. Quia verò, sicut accepimus, in manu forti es Sueviam intraturus, volumus ut indemnitati Ecclesiarum & religiosorum locorum quantumcunque poteris studeas providere, cavens sollicitè ne monasterium de Salem, in quo frater Cisterciensis ordinis laudabiliter conversatur, destruat occasione hujusmodi vel enormiter & graviter opprimatur. Ceterum quoniam, ut docet Apostolus, non omni spiritui est credendum, sed probandi sunt spiritus si ex Deo sint, cum frequenter angelus Sathanæ transfiguret se in angelum lucis, & sæpe immisiones fiant per angelos malos, verentes ne fraudibus noceat qui viribus nocere non potest, super quibusdam quæ dilectus filius H. Aquilegensis nuntius tuus nobis proposuit ob cautelam nostram & commodum tuum ad præsens non duximus aliud respondendum nisi quòd in omnibus te circumspectum exhibeas ac prudentem, nec verbis detinearis inanibus, ut cum tempus acceperis, oblata tibi temporis opportunitas dilabatur, aut circumveniaris fraudibus exquisitis, ut quos habes amittas, & quos habiturus fueras non acquiras. Datum Anagninæ VII. Kal. Februarij.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
Abbatibus, Ducibus, & aliis Principibus carissimis in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo faventibus.

Solet esse tam messis quàm vindemia cultori gratior post laborem, & non solum mercenarius finem sui operis præstolatur, sed & viri fortes habent menses vacuos, & dies sibi laboriosos enumerant, donec quod feliciter inchoaverunt felicitè exequantur. Sanè summa intentionis finis operis esse debet, nec solet incipere sapiens quòd nolit aut nequeat consummare, sciens quòd finis non pugna coronat, & non qui cæperit, sed qui perseveraverit, salvus erit, nec currentes, sed percurrentes bravium apprehendant, aut coronentur qui nisi usque in finem legitime decertaverit. Siquidem cum ad promotionem carissimi in Christo filij nostri illustri Regis Ottonis in Romanorum Imperatorem electi tam in personis quàm rebus plurimum laboraveritis hætenus, nec fuerit labor vester inanis, immo plantæ quam plantastis diligentius & rigastis dedit Dominus incrementum, ita ut maturitati proxima jam spondeat uberes fructus vobis, cavete ne in vacuum gratiam Dei recipiatis, sed eam potius tempore acceptæ accepto, & cum via vobis pateat & sit oblata facultas, quia semper nocuit differre paratis, non quærat moras aut dilaciones caperetis, sed eis omnino postpositis, quòd bene cæpistis, quantum permiserit Dominus, com-

Epist. 108.